

Prethodna pitanja

Prethodna pitanja istovjetna su prvom, drugom, trećem, petom i šestom prethodnom pitanju u predmetu C-224/19 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL 2019., C 246, str. 4.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2020. uputio Verwaltungsgericht Köln (Njemačka) – Telekom Deutschland GmbH protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-34/20)

(2020/C 137/47)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Telekom Deutschland GmbH

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. a) Treba li članak 3. stavak 2. Uredbe (EU) 2015/2120 ⁽¹⁾ tumačiti na način da dogovori o značajkama usluga pristupa internetu u smislu članka 3. stavka 2. Uredbe 2015/2120 trebaju ispunjavati zahtjeve iz članka 3. stavka 3. te uredbe u slučaju kada se tarifa pokretne komunikacijske mreže, u kojoj se za mobilni podatkovni promet predviđa ukupna mjesečna količina podataka nakon čije se potrošnje smanjuje brzina prijenosa, može proširiti besplatnom tarifnom opcijom na temelju koje se mogu koristiti određene usluge partnera telekomunikacijskog poduzeća koji pružaju sadržaj, a da se količina podataka koja se potroši korištenjem tih usluga ne uračunava u ukupnu mjesečnu količinu podataka predviđenu tarifom pokretne komunikacijske mreže, ali krajnji korisnik pritom pristane na ograničenje širine frekvencijskog područja za internetski prijenos videosadržaja na najviše 1,7 Mbit/s, neovisno o tome je li riječ o internetskom prijenosu videosadržaja partnera koji pružaju sadržaj ili o internetskom prijenosu videosadržaja drugih davatelja?
- b) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. (a): treba li članak 3. stavak 3. treći podstavak Uredbe 2015/2120 tumačiti na način da u situaciji, kao što je ona o kojoj je riječ u predmetnom slučaju, ograničenje širine frekvencijskog područja valja smatrati usporavanjem jedne kategorije usluga?
- c) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. (b): treba li pojam predstojećeg zagušenja mreže u smislu članka 3. stavka 3. trećeg podstavka točke (c) Uredbe 2015/2120 tumačiti na način da se njime obuhvaćaju samo (predstojeća) iznimna ili privremena zagušenja mreže?
- d) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. (b): treba li članak 3. stavak 3. treći podstavak točku (c) Uredbe 2015/2120 tumačiti na način da se u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u ovom postupku načelu jednakog postupanja s istovjetnim kategorijama prometa protivu ograničenje širine frekvencijskog područja, koje se primjenjuje samo u slučaju dodatne opcije, ali ne u slučaju drugih tarifa pokretne komunikacijske mreže i usto vrijedi samo za internetski prijenos videosadržaja?
- e) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. (b): treba li članak 3. stavak 3. treći podstavak Uredbe 2015/2120 tumačiti na način da u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u ovom postupku ograničenje širine frekvencijskog područja, čija primjena ovisi o aktivaciji dodatne opcije i koju krajnji korisnik usto može deaktivirati u bilo kojem trenutku u roku od 24 sata, ispunjava zahtjev u skladu s kojim se kategorija usluge može usporavati samo onoliko dugo koliko je potrebno kako bi se ostvarili ciljevi članka 3. stavka 3. trećeg podstavka točaka (a) do (c) te uredbe?

2. a) Ako je odgovor na pitanje 1. (b) negativan: treba li članak 3. stavak 3. drugi podstavak drugu rečenicu Uredbe 2015/2120 tumačiti na način da se u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u ovom postupku ograničenje širine frekvencijskog područja koje vrijedi samo za internetski prijenos videosadržaja temelji na objektivno različitim zahtjevima u vezi s tehničkom kvalitetom usluge za određene kategorije prometa?
- b) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2. (a): treba li članak 3. stavak 3. drugi podstavak treću rečenicu Uredbe 2015/2120 tumačiti na način da identifikacija podatkovnog prometa, koji se odnosi na internetski prijenos videosadržaja, na temelju IP-adresa, protokola, URL-ova i SNI-jeva, kao i na temelju podudaranja uzoraka (*pattern matching*) u okviru kojeg se određene informacije iz zaglavlja uspoređuju s vrijednostima koje su tipične za internetski prijenos videosadržaja, predstavlja praćenje konkretnog sadržaja prometa?
3. Ako je odgovor na pitanje 1. (a) negativan: treba li članak 3. stavak 1. Uredbe 2015/2120 tumačiti na način da se u situaciji kao što je ona o kojoj je riječ u ovom postupku ograničavanjem širine frekvencijskog područja koje vrijedi samo za internetski prijenos videosadržaja ograničava pravo krajnjih korisnika u smislu članka 3. stavka 1. te uredbe (EU) 2015/2120?

(¹) Uredba 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o utvrđivanju mjera u vezi s pristupom otvorenom internetu te o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama i Uredbe (EU) br. 531/2012 o roamingu u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji (SL 2015., L 310, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2020. uputio Juzgado de Instrucción de San Bartolomé de Tirajana (Španjolska) – Postupak protiv VL-a

(Predmet C-36/20)

(2020/C 137/48)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Instrucción de San Bartolomé de Tirajana

Stranke glavnog postupka

VL

Druga stranka u postupku: Ministerio Fiscal

Prethodna pitanja

1. Člankom 6. stavkom 1. drugim podstavkom Direktive 2013/32/EU (¹) utvrđuje se da, u slučaju u kojem su zahtjevi za međunarodnu zaštitu podnesen[i] drugim tijelima koja nisu nadležna za njihovo evidentiranje prema nacionalnom pravu, države članice osiguravaju da se zahtjev evidentira najkasnije šest radnih dana od podnošenja zahtjeva.

Treba li tu odredbu tumačiti na način da valja smatrati da su istražni suci i sutkinje nadležni za odlučivanje o zadržavanju stranaca u skladu sa španjolskim nacionalnim zakonom kao jedno od tih „drugih tijela” kojima, iako nisu nadležna za evidentiranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, podnositelji zahtjeva mogu izraziti svoju namjeru traženja te zaštite?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, treba li članak 6. stavak 1. Direktive 2013/32/EU tumačiti na način da istražni sudac ili sutkinja podnositelje zahtjeva treba obavijestiti o tome gdje i kako podnositi zahtjeve za međunarodnu zaštitu i da ih u slučaju njihova podnošenja trebaju prosljediti sudu, koji je u skladu s nacionalnim zakonom nadležan za evidentiranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu i odlučivanje o njemu, i nadležnom upravnom tijelu kako bi se na podnositelja zahtjeva primijenile mjere prihvata iz članka 17. Direktive 2013/33/EU (²)?